

WEIL

QUOD „Weil“ Grund, ohne jegl. temporale Idee

Horum omnium fortissimi sunt Belgae, propterea quod a cultu atque humanitate provinciae longissime absunt, (Caes. BG 1,1)

Qua de causa Helvetii quoque reliquos Gallos virtute praecedunt, quod fere cotidianis proeliis cum Germanis contendunt, 1,1

hoc facilius iis persuasit, quod undique loci natura Helvetii continentur:
1,2

alterum (sc. iter) per provinciam nostram, multo facilius atque expeditius, propterea quod inter fines Helvetiorum et Allobrogum, qui nuper pacati erant, Rhodanus fluit isque non nullis locis vado transitur.
1,6

Caesar, quod memoria tenebat L. Cassium consulem occisum exercitumque eius ab Helvetiis pulsum et sub iugum missum, concedendum non putabat; 1,7

Dumnorix gratia et largitione apud Sequanos plurimum poterat et Helvetiis erat amicus, quod ex ea civitate Orgetorigis filiam in matrimonium duxerat, 1,9

Caesar non solum publicas, sed etiam privatas iniurias ultus est, quod eius socii L. Pisonis avum, L. Pisonem legatum, Tigurini eodem proelio quo Cassium interfecerant. 1,12

Quid sit autem quod te impedit, quia parum ipse dispicis, dicam: (Sen. 1,21,1)

Idem facit sapiens: nocitaram potentiam vitat, hoc primum cavens, ne vitare videatur; pars enim securitatis et in hoc est, non ex professo eam petere, quia quae quis fugit damnat. (Sen. 1,14,8)

CUM “Weil”, urspr. temporal

His cum sua sponte persuadere non possent, legatos ad Dumnorigem Haeduum mittunt, 1,9

Haedui, cum se suaque ab iis defendere non possent, legatos ad Caesarem mittunt rogatum auxilium 1,11

Hanc ego cum teneam sententiam, quid est cur verear, ne ad eam non possim accommodare Torquatos nostros? (fin 1,34)

Distringit librorum multitudo; itaque cum legere non possis quantum habueris, satis est habere quantum legas. (Sen. 1,2,3)

PPA im Nominativ

in der Hoffnung / in der Erwartung / in dem Wissen / mit dem Gedanken

Caesar maiorem Galliae motum **exspectans** ... dilectum habere instituit. (BG 6,1,1)
Weil C einen größeren Aufstand in Gallien erwartete ..., beschloss er,
Aushebungen vorzunehmen

 in der Erwartung
 nullum eiusmodi casum exspectans

Labienus ... **sperans** temeritate hostium fore aliquam dimicandi facultatem ...
proficiscitur. (BG 6,7,4)

Weil Labienus hoffte, dass der Leichtsinn der Feinde eine Möglichkeit zum
Kampf ergeben werde, brach er auf.
 in der Hoffnung

tamen **non ignorans** quanta ex dissensionibus incommoda oriri consuissent, (7,33)
 wohl wissend

eadem de profectione **cogitans** quae ante senserat legiones ex castris eduxit
aciemque idoneo loco constituit. (7,53)

einige PPP : arbitratus, in der Meinung
 ratus
 veritus